

- art. 4 ust. 2, art. 6, 7 i 10, a także załącznika I do rozporządzenia delegowanego;
- art. 4 i 8 ust. 5 rozporządzenia wykonawczego;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy oczywistego naruszenia zasady równego traktowania. W tym względzie skarżące twierdzą, że dokumenty, których zastosowania dokonuje zaskarżona decyzja, nakładają na nie bezpośrednie i dotkliwe sankcje ze względu na metody obliczania zarówno składki podstawowej, jak i czynnika ryzyka, które są tam określone. Zdaniem skarżących kryteria te nie odzwierciedlają w istocie ani ich rzeczywistego rozmiaru, ani rzeczywistego ryzyka. Oczywiste naruszenie zasady równego traktowania wynikające bezpośrednio z tych dokumentów jest ponadto zwiększone ze względu na różnice w traktowaniu dużych instytucji, do których zaliczają się skarżące, w stosunku do małych i średnich instytucji.
2. Zarzut drugi dotyczy oczywistego naruszenia zasady proporcjonalności. Zdaniem skarżących naruszenie, również oczywiste, zasady proporcjonalności przez dokumenty, których zastosowania dokonuje zaskarżona decyzja, wynika automatycznie z naruszenia zasady równego traktowania. W szczególności, jako że mechanizm SRF jest oparty na określeniu z góry określonego docelowego globalnego poziomu składek, nierówność w podziale tych składek pomiędzy instytucje prowadzi automatycznie do nieproporcjonalnych płatności, a zatem do naruszenia zasady proporcjonalności.
3. Zarzut trzeci dotyczy oczywistego naruszenia zasady pewności prawa. Naruszenia zasady pewności prawa przez dokumenty, których zastosowania dokonuje zaskarżona decyzja, jest związane jednocześnie z nieprzewidywalnym charakterem metod obliczania składki należnej od instytucji i z okolicznością, że wysokość tej składki zależy nie tyle od sytuacji i profilu globalnego ryzyka instytucji jako takiej, ile od jej względnej sytuacji w stosunku do innych instytucji.
4. Zarzut czwarty dotyczy oczywistego naruszenia zasady dobrej administracji. Zaskarżona decyzja narusza zasadę dobrej administracji w zakresie, w jakim w celu obliczenia zmiennej opartej na ryzyku nie stosuje wszystkich kryteriów ryzyka przewidzianych w rozporządzeniu delegowanym, pomimo że SBR powinna być w stanie, cztery lata po wejściu w życie mechanizmu wnoszenia składek, zastosować wszystkie te kryteria.

Skarga wniesiona w dniu 4 lipca 2019 r. — BNP Paribas i in./CRU

(Sprawa T-467/19)

(2019/C 295/103)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: BNP Paribas (Paryż, Francja), BNP Paribas Arbitrage (Paryż) i BNP Paribas Securities Services (Paryż) (przedstawiciele: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon, adwokaci)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, na podstawie art. 263 TFUE, nieważności decyzji SRB/ES/SRF/2019/10 w sprawie obliczenia składek ex ante za rok 2019 na jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżących;
- stwierdzenie, na podstawie art. 277 TFUE, niemożności stosowania następujących przepisów rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, rozporządzenia wykonawczego oraz rozporządzenia delegowanego:
  - art. 69 ust. 2, art. 70 ust. 1 i art. 70 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
  - art. 4 ust. 2, art. 6, 7 i 10 oraz załącznika I do rozporządzenia delegowanego;
  - art. 4 i art. 8 ust. 5 rozporządzenia wykonawczego;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą cztery zarzuty, które są zasadniczo identyczne z zarzutami podniesionymi w ramach sprawy T-466/19, *Société générale i in./CRU*, lub do nich podobne.

Skarga wniesiona w dniu 4 lipca 2019 r. — Confédération nationale du Crédit mutuel i in./CRU

(Sprawa T-468/19)

(2019/C 295/104)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Confédération nationale du Crédit mutuel (Paryż, Francja) i 25 innych skarżących (przedstawiciele: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon, adwokaci)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, na podstawie art. 263 TFUE, nieważności decyzji SRB/ES/SRF/2019/10 w sprawie obliczenia składek ex ante za rok 2019 na jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżących;